

Έλα να Παιξούμε

της Γεωργίας Πιερρουτσάκου

Η Γεωργία Πιερρουτσάκου γεννήθηκε στον Πειραιά. Σπούδασε στο Τμήμα Βιολογίας της Σχολής Θετικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών. Είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Sorbonne Nouvelle – Paris III, Études Théâtrales) και της δραματικής σχολής Νέο Ελληνικό Θέατρο, καθώς και του Στούντιο Νέων Συγγραφέων του Εθνικού Θεάτρου. Εργάζεται ως ηθοποιός και σκηνοθέτης και έχει συνεργαστεί με το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Από Μηχανής Θέατρο, Θέατρο Χώρα, Θέατρο Δημήτρης Χορν, Επί Κολωνώ, Faust, Άβατον κ.ά. Το καλοκαίρι του 2016 παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη σκηνή Νέο Ρεξ του Εθνικού Θεάτρου, το πρώτο της θεατρικό κείμενο Έλα να παίξουμε, το οποίο ανέβηκε με νέα διανομή στη συνέχεια στο black box του θεάτρου Επί Κολωνώ, και την επόμενη χρονιά στο θέατρο Faust. Το θεατρικό της έργο και καλή τύχη βραβεύτηκε από την Ένωση Σεναριογράφων Ελλάδος τον Δεκέμβριο του 2018. Το 2020 επιλέχθηκε το πρώτο της σενάριο μικρού μήκους ταινίας με τίτλο Πατινάζ από την ΕΡΤ για το Microfilm 2021, το οποίο συνέγραψε μαζί με την σκηνοθέτη Σπυριδούλα Γκούσκου. Μεταφράζει θέατρο από την γαλλική γλώσσα. Διδάσκει και σκηνοθετεί ερασιτεχνικές ομάδες παιδιών και ενηλίκων.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6942829399

Email: g.pierroutsakou@gmail.com

Το θεατρικό έργο Έλα να παίξουμε της Γεωργίας Πιερρουτσάκου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στην σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

έλα να παίξουμε | γεωργία πιερρουτσάκου

Έλα να παίξουμε...

Θά σου χαρίσω τή βασίλισσά μου

Ήταν για μένα μιὰ φορὰ ἡ ἀγαπημένη

Τώρα δὲν ἔχω πιά ἀγαπημένη

Θά σου χαρίσω τοὺς πύργους μου

Τώρα πιά δὲν πυροβολῶ τοὺς φίλους μου

Ἐχουν πεθάνει ἀπὸ καιρὸ

πρὶν ἀπὸ μένα

Όλα, ὅλα καὶ τ' ἄλογά μου θὰ στὰ δώσω

Όλα, ὅλα καὶ τ' ἄλογά μου θὰ στὰ δώσω

Μονάχα ἐτοῦτο τὸν τρελό μου θὰ κρατήσω

ποὺ ξέρει μόνο σ' ἓνα χρώμα νὰ πηγαίνει

δρασκελώντας τὴν μίαν ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη

γελώντας μπρὸς στίς τόσες πανοπλίες σου

μπαίνοντας μέσα στίς γραμμές σου ξαφνικά

ἀναστατώνοντας τίς στέρες παρατάξεις

Έλα να παίξουμε...

Ὁ βασιλιάς αὐτὸς δὲν ἦτανε ποτὲ δικός μου

Κι ὕστερα τόσους στρατιῶτες τί τοὺς θέλω!

Τραβᾶνε μπρὸς σκυφοὶ δίχως κἂν ὄνειρα

Όλα, ὅλα, καὶ τ' ἄλογά μου θὰ στὰ δώσω

Όλα, ὅλα, καὶ τ' ἄλογά μου θὰ στὰ δώσω

Μονάχα ἐτοῦτο τὸν τρελό μου θὰ κρατήσω

ποὺ ξέρει μόνο σ' ἓνα χρώμα νὰ πηγαίνει

δρασκελώντας τὴν μίαν ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη

γελώντας μπρὸς στίς τόσες πανοπλίες σου

μπαίνοντας μέσα στίς γραμμές σου ξαφνικά

ἀναστατώνοντας τίς στέρες παρατάξεις

Έλα να παίξουμε...

Κι αὐτὴ δὲν ἔχει τέλος ἢ παρτίδα...

Μανώλης Αναγνωστάκης – Το σκάκι

Πρόσωπα

Ο

Η

ΕΚΕΙΝΟΣ

ΕΚΕΙΝΗ

Ο/ΕΚΕΙΝΟΣ στα μαύρα.

Η/ΕΚΕΙΝΗ στα λευκά.

Ο σκηνικός τους χώρος είναι μία σκακιέρα.

Περίληψη

Πάνω σε μια σκακιέρα, ο μαύρος βασιλιάς Ο και η λευκή βασίλισσα Η θα παίξουν το παιχνίδι τους και θα προσπαθήσουν να κατακτήσουν τη νίκη, μέσα από την αφήγηση μιας ερωτικής ιστορίας.

Της ιστορίας ΕΚΕΙΝΟΥ και ΕΚΕΙΝΗΣ.

i. Παιχνίδι για δύο

Ο

Εκείνη

Η

μπαίνει στο μπαράκι, συνοδεύεται από φίλους. Την προσέχει αμέσως.

Ο

Έτσι ε;!

Η

Εκείνος

Ο

κρατάει μια μπύρα στο χέρι, χορεύει με χαλαρή διάθεση

Η

κάνει αστείες φιγούρες.

Ο

Το βλέμμα της καρφώνεται επάνω του.

Η

Μπα!

Παύση.

Ο

Κάποιος κάνει τις συστάσεις, ανήκουν στην ίδια παρέα.

Η

Παρέα μεγάλη, φοιτητική, από αυτές που μαζεύονται δεκαπέντε άτομα να διασκεδάσουν όλοι μαζί και καταλήγουν σε πηγαδάκια.

Ο

Πηγαδάκι. Εκείνος... κι εκείνη!

Παύση. Καμώνονται πως μιλούν δυνατά για να ακουστούν ενώ χορεύουν.

ΕΚΕΙΝΗ

Πού σπουδάζεις είπαμε εσύ;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πάντως όχι σε σχολή χορού.

Η

Εκείνη γελάει.

Ο

Εκείνος της χαρίζει μια αστεία φιγούρα.

Η

Κι ύστερα

Ο

την πιάνει απ' τη μέση να χορέψουν

Η

ενώ της μιλάει στ' αυτί.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Άμα σ' ενοχλεί

Η

της δείχνει κάποιον απ' την παρέα

ΕΚΕΙΝΟΣ

να μου το πεις να τον κανονίσω.

ΕΚΕΙΝΗ

Και ποιος σου είπε ότι δεν μπορώ να κανονίσω μόνη μου άμα θέλω;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όχι δεν αμφιβάλλω...

ΕΚΕΙΝΗ

Αυτό έλειπε!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Απλώς είσαι τόσο γλυκειά που και να τον βρῖσεις αυτουνού θα του ακουστεί σαν καντάδα.

Ο

Εκείνη γελάει.

ΕΚΕΙΝΗ

Έτσι ε;!

Παύση.

Η

Εκείνος την κάνει μία σβούρα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μηχμμ! Άσε που είναι και πολυλογάς, είμαι σίγουρος θα σ' έπρηξε τόση ώρα. Απ' τη στιγμή που μπήκες δε σ' έχει αφήσει να πάρεις ανάσα.

ΕΚΕΙΝΗ

Μάλιστα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σίγουρα θα σου είπε για τα μετάλλια του.

ΕΚΕΙΝΗ

Νομίζω κάτι ανέφερε...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και για τις μαγειακές του ικανότητες. Α, και για το σκι. Μη μου πεις ότι δε σου είπε. Θα πρέπει να 'χει φτάσει και στο σκι μετά από τόση ώρα.

ΕΚΕΙΝΗ

Μάλιστα κατάλαβα. Έχει σύστημα δηλαδή.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είναι καλό παιδί μην τον παρεξηγείς, άμα δει ωραίο κορίτσι...

ΕΚΕΙΝΗ

Έμεινα με την εντύπωση ότι είστε φίλοι. Όλα τα παιδιά, νόμιζα ότι...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είμαστε. Κολλητοί.

ΕΚΕΙΝΗ

Φαίνεται!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μαζί μένουμε. Ξέρεις πόσα χρόνια τον ξέρω; Μπορώ να σου πω και τα πιο κρυφά του μυστικά.

ΕΚΕΙΝΗ

Και γιατί να το κάνεις αυτό;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Για να σου γλυτώσω χρόνο. Να, για να καταλάβεις, αυτός εκτός από πολυλογάς είναι και ψωνάρα. Κι έπειτα έχει ένα σωρό ελαττώματα.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι μου λέτε;!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έτσι είναι όπως σας τα λέω, αθώα μου δεσποινίς.

Η

Εκείνος την κάνει μία σβούρα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι να πρωτοπώ... Λέει ψέματα, πίνει, καπνίζει... ρεύεται... βάφει τα μαλλιά του... και τα νύχια του καμιά φορά.

Η

Εκείνη καταλαβαίνει πως τόση ώρα της κάνει πλάκα για να την πλησιάσει και επιτέλους χαλαρώνει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και παραμιλάει και στον ύπνο του. Για να μην πω και το χειρότερο... Βρίζει! Βρίζει σαν καντηλανάφτης.

ΕΚΕΙΝΗ

Στον ύπνο του;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μμχμμ.

ΕΚΕΙΝΗ

Ε, εντάξει, αυτό δεν είναι και τόσο κακό!

Πάυση.

Η

Εκείνη γελάει.

Ο

Εκείνος σαστίζει για μερικά δευτερόλεπτα.

ΕΚΕΙΝΗ

Θέλω να πω... το να βρίζει κανείς... να... κι εγώ ας πούμε!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Α! Κι εσείς... ας πούμε.

Η

Εκείνη συνεχίζει να γελάει και κάνει μία σβούρα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι βέβαια! Αυτό δεν είναι και τόσο κακό, ίσα ίσα καμιά φορά είναι και χαριτωμένο μπορώ να πω. Κατά τα άλλα, όμως... Αφήστε, ζω ένα δράμα κοντά του! Γι' αυτό σας λέω, προσπαθώ να σας γλυτώσω απ' αυτό το τέρας!

Η

Εκείνος την κάνει μία σβούρα και την φέρνει κοντά του

Ο

σε απόσταση αναπνοής.

Παύση.

ΕΚΕΙΝΗ

Μα νόμιζα ότι είναι καλό παιδί, έτσι δεν είπες;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Καλό παιδί αλλά τέρας!

ΕΚΕΙΝΗ

Κι εσύ;

Ο

Εκείνος

Η

κι εκείνη

Ο

ακουμπούν τα πρόσωπά τους τόσο που...

Η
που θα μπορούσαν να φιληθούν.

Παύση.

Η
Κι ύστερα;

Ο
Πού... πού είχε μείνει;

Η
Εκείνος της λέει για το φίλο του «καλό παιδί αλλά τέρας» κι εκείνη του λέει «κι εσύ;»

ΕΚΕΙΝΟΣ
Εγώ... τι;

ΕΚΕΙΝΗ
Τι παιδί είσαι εσύ;

ΕΚΕΙΝΟΣ
Εγώ... εγώ είμαι και γαμώ τα παιδιά!

Η
Γελούν.

Ο
Και οι δύο.

ΕΚΕΙΝΗ
Και πολύ μετριόφρων!

ΕΚΕΙΝΟΣ
Ε, αυτά δεν κρύβονται.

ΕΚΕΙΝΗ
Και καλός φίλος!

ΕΚΕΙΝΟΣ
Κυρίως αυτό!

Η

Γελούν. Και οι δύο.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κι εσύ;

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ... τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσύ τι παιδί είσαι;

ΕΚΕΙΝΗ

Εγώ δεν είμαι παιδί!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κρίμα!

ΕΚΕΙΝΗ

Μ' αρέσουν, όμως, τα παιχνίδια.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τα επιτραπέζια;

ΕΚΕΙΝΗ

Μμχμμ. Κι αυτά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να παίξουμε... καμιά φορά...

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι αμέ, γιατί όχι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα πρέπει μόνο να σε προειδοποιήσω. Δε χάνω ποτέ.

ΕΚΕΙΝΗ

Ούτε κι εγώ!

Ο

Εκείνη του κλείνει το μάτι.

Η

Εκείνος την πιάνει από τη μέση

Ο

και την πλησιάζει να τη φιλήσει

Η

ενώ εκείνη του ξεφεύγει κάνοντας μια σβούρα κι ύστερα του ψιθυρίζει στ' αυτί.

Παύση.

ΕΚΕΙΝΗ

Ξέρεις... ο φίλος σου ο πολυλογάς... πρόλαβε και μου 'πε και τα δικά σου μυστικά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αλήθεια;! Και τι σου είπε δηλαδή;

ΕΚΕΙΝΗ

Να, μου είπε ότι είσαι και γαμώ τα παιδιά

ΕΚΕΙΝΟΣ

είδες, μπορεί να λέει ψέματα αλλά καμιά φορά τον πιάνει κρίση ειλικρίνειας

ΕΚΕΙΝΗ

κι ότι σου αρέσουν τα παιχνίδια

ΕΚΕΙΝΟΣ

άμα σου λέω είναι καλό παιδί

ΕΚΕΙΝΗ

κι ότι τον τελευταίο καιρό έχεις αφήσει μια παρτίδα μισοτελειωμένη (Παύση) με μια φίλη σας.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έτσι σου είπε;!

Η

Έτσι της είπε. Ο φίλος. Ο πολυλογάς.

Ο

Κι ύστερα;

Η

Κι ύστερα εκείνος

Ο

πέρασε στην αντεπίθεση.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μου φαίνεται ότι ο φίλος μου θα κάνει άσχημο ύπνο απόψε... και θα φροντίσω εγώ γι' αυτό.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι να πω... φαίνεται του αρέσουν κι εκείνου τα παιχνίδια.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν παίζει τίμια όμως.

ΕΚΕΙΝΗ

Ε, μάλλον δε θα ξέρει ούτ' αυτός να χάνει.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τότε ας κερδίσει ο καλύτερος!

Η

Εκείνη γελάει.

Ο

Εκείνος της χαρίζει μια φιγούρα.

Η

Κι ύστερα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Την διακόπτει) Πάντως, να ξέρεις, έχει τελειώσει. Η... παρτίδα με... Αλήθεια.

Η

Εκείνη σηκώνει τους ώμους

Ο

εκείνος την κάνει μια σβούρα.

Η

Και ξαφνικά μοιάζει να 'χει αδειάσει ο χώρος.

Ο

Να 'χει σταματήσει η μουσική.

Η

Να 'χει διασταλεί ο χρόνος.

Ο

Ν' ακούει μόνο τη φωνή της.

Η

Να νιώθει την ανάσα του στο λαιμό της καθώς της μιλάει στ' αυτί.

Ο

Κι ύστερα...

Η

κι ύστερα η βραδιά τελειώνει.

Ο

Το παιχνίδι έχει μόλις αρχίσει.

Η

Τα πιόνια έχουν στηθεί.

Ο

Ο χρόνος μετράει κιόλας αντίστροφα.

Η

Εκείνη πολιορκείται από φίλους του.

Ο

Εκείνος έχει εκκρεμότητες με παλιές ιστορίες.

Η

Εκείνη

Ο

Εκείνος

}
}

(ταυτοχρόνως)

Ο-Η

δεν ξέρει αν υπάρχει ανταπόκριση...

Σκοτάδι.

ii. Κρυφό

Η

Πρώτη φάση

Ο

αναγνωριστική. Προσπαθούν να... διαβάσει ο ένας τον άλλο.

Η

Συναντιούνται συχνά.

Ο

Πάντοτε μαζί με άλλους

Η

παρέα μεγάλη, φοιτητική.

Ο

Καφέδες, ποτά, ξενύχτια

Η

εκδρομές, φωτογραφίες!

Ο

Την παρατηρεί

Η

Τον παρατηρεί

(ταυτοχρόνως)

Ο

Εκείνος

Η

κλειστός χαρακτήρας, βαρύς

Ο

Εκείνη εξωστρεφής, πληθωρική, γεμάτη ζωντάνια

Η

αλλά δείχνει τόσο σίγουρος για τον εαυτό του

Ο

τολμηρή, εκκεντρική

Η
δυναμικός

Ο
χαριτωμένη, στάζει γλύκα

Η
πειθαρχημένος

Ο
αισθησιακή

Η
αλλά μυστηριώδης

Ο
δραστήρια

Η
μοιάζει να του αρέσει να δοκιμάζει καινούρια πράγματα

Ο
όλο περιέργεια, να δει ν' ακούσει να γνωρίσει

Η
αλλά... βαριέται εύκολα

Ο
παράξενη κι απαιτητική

Ο-Η
σαν παιδάκι!

Κοιτάζονται, χαμογελούν συνωμοτικά.

Ο
Κι ύστερα

Η
εκείνη κάνει την πρώτη κίνηση.

Ο

Κάποιο βράδυ του σκάει ένα φιλί. Πλάι στα χείλη.

Ο-Η

Στα κρυφά.

Η

Δεν το βλέπει κανείς.

Ο

Το ξέρει μόνο

Η

εκείνος.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σίγουρα δε θέλετε να σας πάω με τ' αμάξι; Πού να βρίσκετε τώρα ταξί;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι, όχι, μωρέ, αφού είπαν και τα κορίτσια... θα πάρουμε... να, θα βρούμε εδώ πιο κάτω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πάντως εμένα δε μου είναι κόπος...

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι, εντάξει, σ' ευχαριστώ. (Παύση) Και τελικά δε μου είπες πότε θα φύγεις;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το Σάββατο... ε, θα πάω να δω λίγο τους δικούς μου...

ΕΚΕΙΝΗ

Ε, ναι βέβαια, γιορτές.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσύ; Εδώ ή θα φύγετε;

ΕΚΕΙΝΗ

Εδώ, εδώ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Την Παρασκευή θα 'ρθεις στο πάρτυ του...

ΕΚΕΙΝΗ

του...

ΕΚΕΙΝΟΣ

ναι... του... κατάλαβες.

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι. Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όχι! Αφού... είχαμε πει

ΕΚΕΙΝΗ

μωρέ, δε γίνεται, εγώ δεν τον ξέρω καν να φανταστείς, συμφοιτητής της αδερφής μου είναι και θα 'ρχόμασταν μαζί, αλλά μου είπε ότι έχει κανονίσει να πάει αλλού τελικά, οπότε...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ε, καλά δεν πειράζει, έλα χωρίς την αδερφή σου. Μη νομίζεις, ούτε εγώ τον ξέρω, με τον συγγάτοικο φιλογνωρίζονται. Κι αφού είχαμε πει ότι θα τα πούμε στο πάρτυ...

ΕΚΕΙΝΗ

Το ξέρω αλλά δε γίνεται. Πες, εσένα σε προσκαλεί ο συγγάτοικός σου, εγώ πώς θα πάω; Απρόσκλητη; Δε λέει...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσένα σε προσκαλώ εγώ!

Η

Εκείνη γελάει! Το ότι προσπαθεί να την πείσει να πάνε σ' ένα άσχετο πάρτυ ενός άσχετου τύπου που δεν τον γνωρίζουν καν, γιατί από τη μία θέλει να την ξαναδεί αλλά από την άλλη δεν τολμάει να της ζητήσει ραντεβού, το βρίσκει τόσο αστείο

Ο

και συνάμα τόσο γλυκό

Η

... ναι... γλυκό

Ο

που της είναι αδύνατο ν' αρνηθεί!

ΕΚΕΙΝΗ

Οκ! Θα τα πούμε στου... στου αυτού!

Τον φιλάει πεταχτά στα χείλη κι αμέσως του κάνει νόημα ότι είναι μυστικό και φεύγει.

Ο

Κι ύστερα;!

Η

Ύστερα ήρθε η Παρασκευή και πήγαν στο πάρτυ του...

Ο

αυτού..!

Η

Συναντήθηκαν απ' έξω για να μπουν μαζί. Ρεζίλι έγιναν! Όταν τους άνοιξε ο οικοδεσπότης κοιτάζονταν όλοι σαν τους ηλίθιους αφού κανείς δεν αναγνώριζε κανέναν.

Ο

Τι να κάνουν; Χαμογέλασαν συγκαταβατικά, έκαναν γαργάρα την αξιοπρέπειά τους κι ύστερα ξεμοναχιάστηκαν ωραία ωραία και...

Η

και τίποτα.

Ο

Τα ξημερώματα την πήγε σπίτι με τ' αμάξι, χαιρετήθηκαν για τις γιορτές και...

Η

και συνέχισαν να παίζουνε κρυφτούλι για λίγο καιρό ακόμα.

Ο

Κι ύστερα;

Η

Πρώτο ραντεβού.

Ο-Η

Επιτέλους!

Ο

Εκείνος της προτείνει να πάνε σινεμά. Οι δυο τους.

Η

Εκείνη δέχεται. Της παίρνει δύο μέρες να αποφασίσει τι θα φορέσει. Τελικά φοράει ένα τζιν - και καλά δεν τρέχει τίποτα - κι ένα πλεκτό πουλόβερ. Με σκίσιμο στην πλάτη!

Ο

Εκείνος... φοράει ό,τι βρίσκει καθαρό στην ντουλάπα του.

Η

Εκείνος κι εκείνη, μαζί. Στο σινεμά.

Ο

Κοιτάζουν την ταινία χωρίς να παρακολουθούν.

Η

Χρόνια μετά θα παραδεχτούν ότι δεν άκουσαν λέξη.

Ο

Όλες του οι αισθήσεις μένουν καρφωμένες πάνω της.

Η

Περιμένει με κομμένη την ανάσα αν θα κάνει κίνηση να τη φιλήσει.

Ο

Ψάχνει να βρει την κατάλληλη στιγμή.

Η

Μυρίζει το άρωμά του.

Ο

Νιώθει να τον γαργαλάνε τούφες από τα μαλλιά της.

Η

Κι ύστερα η ταινία τελειώνει.

Ο

Εκείνος κι εκείνη.

Η

Περπατούν στην πόλη.

Ο

Μετά το σινεμά.

Η

Εκείνη κρυώνει λίγο.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κρυώνεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Λίγο.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μήπως θέλεις..;

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι, όχι, εντάξει, μια χαρά είμαι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία ταινία...

ΕΚΕΙΝΗ

Μμμ...

Ο

Εκείνος κι εκείνη

Η

νιώθουν αμηχανία.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ο... Τι; Πες! Όχι εσύ!

ΕΚΕΙΝΗ

Ο... Τι; Πες! Όχι εσύ!

} (ταυτοχρόνως)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Είχε πλάκα εκείνη η σκηνή με το σκύλο...

ΕΚΕΙΝΗ

Το σκύλο..;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι το λαμπραντόρ...

ΕΚΕΙΝΗ

Νομίζω πίτμπουλ ήτανε...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι ναι αυτό!

ΕΚΕΙΝΗ

Ναι... πολλή πλάκα...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κι εκεί που της λέει... Εεε... Πώς το 'πε...

ΕΚΕΙΝΗ

Ποιο λες; Εκεί πριν τη φιλήσει;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι ναι αυτό!

Η

Εκείνη χαμογελάει πονηρά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Με πιάνεις.

Η

Εκείνος την πιάνει από τη μέση και...

Ο Ο πιάνει την Η απότομα και τη φιλά. Παύση. Κοιτάζονται.

Ο

Τη φιλάει. (Παύση) Εκείνος κι εκείνη φιλιούνται.

Παύση. Ο Ο πλησιάζει και πάλι να τη φιλήσει αλλά η Η τον διακόπτει.

Η

Κι ύστερα;

Ο

Κι ύστερα... (Παύση) Πρώτη αγκαλιά.

Η

Πρώτος έρωτας. Εκείνος

Ο

να νομίζει θα σπάσει η καρδιά του. Εκείνη

Η

να μην κάνει στιγμή μακριά του.

Ο

Να ξυπνάει με τη γεύση της στο στόμα

Η

να τη διαπερνάει ηλεκτρικό ρεύμα με κάθε του φιλί

Ο

να καυλώνει και μόνο με τη σκέψη της

Η

να μεθάει με τη μυρωδιά του στα σεντόνια της

Ο

να της λέει λόγια πάθους

Η

να ξενυχτάει με τη σκέψη του

Ο

να την βάζει να κάθεται στα πόδια του

Η

να μην τους φτάνει όλη η μέρα με τις εικοσιτέσσερις ώρες της και όλα τα αδηφάγα της λεπτά.

Παύση.

Ο

Και το παιχνίδι;

Η

Συνεχίζεται.

Ο
Ποιος κερδίζει;

Η Η χαμογελά.

Σκοτάδι.

iii. Κυνηγητό

Ο

Ο καιρός περνάει. Εκείνος κι εκείνη

Η

επιδίδονται στο **κυνήγι** της ευτυχίας.

Ο

Τρέχουν λαχανιασμένοι πίσω από το χρόνο

Η

να μη χάσουν ούτε δευτερόλεπτο.

Ο

Να προλάβουν να χορτάσουν.

Η

Να μην πατάνε πια στη γη.

Ο

Να στροβιλίζονται, να πετάνε, να χορεύουν τις νύχτες στο δρόμο.

Η

Να κάνουν έρωτα στο μπαλκόνι, στην κουζίνα

Ο

στην πλατεία κάτω απ' το σπίτι του.

Η

Να κοιμούνται αγκαλιά

Ο

να μην ξεκολλάνε ούτε στιγμή

Η

να είναι ένα, να κοιμούνται μαζί, να ξυπνάνε μαζί, να πλένουν τα δόντια τους μαζί, να κατουράνε μαζί, να φοράνε τα ρούχα τους

Ο-Η

μαζί

Ο

και να διαβάζουν μαζί και να γελάνε μαζί

Η

και να συμφωνούν μαζί και να διαφωνούν

Ο-Η

πάλι μαζί.

Ο

Εκείνος να θέλει ό,τι θέλει εκείνη

Η

κι εκείνη να θέλει να περνάει πάντα... το δικό του.

Ο

Να κάνουν όνειρα

Η

μαζί!

Ο

Να είναι ένα.

Η

Να βλέπουν ταινίες, να μην κοιμούνται, να νομίζουν πως ονειρεύονται, να χαζεύουν τους περαστικούς απ' το μπαλκόνι, να μαγειρεύουν και να καίνε το φαΐ

Ο

γιατί αρχίσανε να κυνηγιούνται μες στο σπίτι

Η

γιατί δε χορταίνονται

Ο

και τελικά να τρώνε αηδίες

Η

και να νιώθουν χορτάτοι. (Παύση) Εκείνη να του αφήνει - στα κρυφά - χαρτάκια με πονηρά μηνύματα.

Ο

Εκείνος να τη χαζεύει, να τη χαϊδεύει, να την καταβροχθίζει.

Η

Να ανταγωνίζονται

Ο

ποιος αγαπάει περισσότερο!

Η

Τι ανοησία!

Πάυση.

Ο

Κι ύστερα να πηγαίνουν διακοπές.

Η

Ταξίδι... στα Κύθηρα.

Ο

Ν' αράζουν στην παραλία αγκαλιασμένοι κάτω από τα πεύκα.

ΕΚΕΙΝΗ

Αμάν τα τζιτζίκια!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γκρινιάρικό μου!

Η

Εκείνος να τη φιλάει κι ύστερα να τη δαγκώνει για να την πειράξει.

Ο

Εκείνη να παραπονιέται.

ΕΚΕΙΝΗ

Άντε! Με πονάς!

Ο

Εκείνος να γελάει και να «το φιλάει» να περάσει.

ΕΚΕΙΝΗ

Καμιά φορά νιώθω πως σε μισώ.

Ο

Κι ύστερα να μένει μαλάκας!

ΕΚΕΙΝΗ

Μου προκαλείς πόνο. Σε θέλω τόσο πολύ που μου προκαλεί πόνο. Αβάσταχτο. Όταν δεν είμαστε μαζί... Αλήθεια σου λέω. Ώρες ώρες πονάω τόσο πολύ που κλαίω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μην κάνεις σαν παιδάκι... Εγώ να πονέσω το κοριτσάκι μου; Εγώ δε θ' άφηνα κανένα να σε πονέσει. Μ' ακούς;

ΕΚΕΙΝΗ

Εσύ; *(Παύση)* Δεν το νιώθεις ποτέ αυτό;

Ο

Εκείνος να γνέφει αρνητικά. Κι εκείνη πολύ σοβαρά να του λέει

ΕΚΕΙΝΗ

Τότε δε μ' αγαπάς αρκετά.

Ο

Εκείνος να την κοιτάζει με απορία, σχεδόν ενοχλημένος. Κι ύστερα εκείνη να λέει όλο νάζι

ΕΚΕΙΝΗ

Αγάπα με λίγο!

Ο

Και τότε εκείνος να την παίρνει αγκαλιά

Η

να τη φιλάει, να τη δαγκώνει και να της λέει

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πάμε να σε λατρέψω!

Εκείνη γελάει δυνατά. Φιλιούνται. Παύση.

Ο

Κι ύστερα

Η

πίσω στην καθημερινότητα. Εκείνος κι εκείνη

Ο

πιο μαζί από ποτέ. Να χτυπάει η καρδιά του να σπάσει

Η

να της λείπει ακόμα κι όταν πηγαίνει στο διπλανό δωμάτιο

Ο

να καυλώνει και μόνο με τη σκέψη της

Η

να ψάχνει τη μυρωδιά του στα σεντόνια της όταν δεν είναι εκεί

Ο

να τη βάζει να κάθεται στα πόδια του

Η

να μην τον αφήνει στιγμή

Ο

να τη δαγκώνει στο λαιμό στο στήθος στις πατούσες

Η

να του φιλάει τη μύτη του

Ο

να τη χαϊδεύει στην πλάτη για να την πάρει ο ύπνος

Η

να τον κρατάει σφιχτά τις νύχτες

Ο

να της λέει λόγια πάθους

Η

να τον χουφτώνει μπροστά σε κόσμο και να τον κάνει να ντρέπεται
και να γελάει

Ο

να ζηλεύει όποιον της μιλάει

Η

να ζηλεύει ακόμα και τον ύπνο του που τον κρατάει μακριά της

Ο

να μην τους φτάνει όλη η μέρα με τις εικοσιτέσσερις ώρες της.

Η

Κι ύστερα;

Ο

Κι ύστερα μια μέρα που εκείνος δουλεύει στον υπολογιστή

Η

εκείνη να πηγαίνει κοντά του και να προσπαθεί να τον κάνει να την προσέξει.

ΕΚΕΙΝΗ

Φίλα με!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιατί;

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί έτσι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Κάτσε, ρε μωρό μου, δουλεύω τώρα, σε λίγο.

ΕΚΕΙΝΗ

Φίλα με, σου λέω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιατί; Τι σ' έπιασε τώρα; Άσε με να

ΕΚΕΙΝΗ

φίλα με, είπα!

Ο

Εκείνος να τη φιλάει πεταχτά στο στόμα και να συνεχίζει τη δουλειά του.

ΕΚΕΙΝΗ

Τσιγγούνη!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ρε μωρό μου...

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι τσιγγούνικα! Αλλά... πληθωρικά. Απελευθερωτικά γλυκούλικά.
Όπως και χθες αγάπα με
ή απλώς σα να μην υπάρχει αύριο.

Ο

Εκείνος να δείχνει εξαντλημένος, να νυστάζει, να χασμουριέται.

ΕΚΕΙΝΗ

Αγάπα με ακόμα και βαρετά
Γκρινιάρικα και αγουροξυπνημένα
Σκόρπα μου χασμουρητά
Ερωτευμένα
Αναίσχυντα
Αγάπα με αισθησιακά, ξεσηκωτικά, ξεδιάντροπα
Με λύσσα, αλλά, και τόσο γαλήνια, σαν αυγουστιάτικη μπουνάτσα

Ο

Εκείνος να της φιλάει τα χέρια.

ΕΚΕΙΝΗ

Αγάπα με μ' ένα νανούρισμα και δυο φιλιά
Αγάπα με φλύαρα, δακρύβρεχτα και
συγκινητικά
Κι ακόμα ακόμα, αγάπησέ με
Παιδικά
Όπως μόνο ένα παιδί ξέρει ν' αγαπάει
Αβίαστα
Με γλειφιτζούρια και τσιχλόφουσκες και κλάματα
Αγάπα με δραματικά
Σα φίλος, και σα γκόμενος
Και σαν τη μάνα μου
Και σαν το σκύλο μου
Και εξαρτητικά, αγάπα με
Και μαζοχιστικά
Και ξεφτιλισμένα και γελοία
Και ξεκαρδιστικά
Και ταξιδιάρικα
Και απογειωτικά

Και ως τον ουρανό, αγάπα με
Και μέχρι το τέλος του κόσμου
Και πιο πολύ απ' τ' αστέρια
Και λίγο λιγότερο απ' το σύμπαν
Και απ' την αρχή της ελάχιστης ύπαρξής μου
Και απ' την αρχή της μονάκριβης δικής σου ύπαρξης
Έστω για λίγο
Για τοσοδούλι, αγάπα με
Να... τόσο δα, μια στάλα
Και λυτρωτικά και όμορφα και βασανιστικά και μεθυσμένα και νερόβραστα
κι απαξιωτικά κι αρρωστημένα
Με ζήλεια
Εξοργισμένα, με μπινελίκια, φωναχτά
Και ψιθυριστά
Αλλά ποτέ – ποτέ στα ψέματα
Εγωιστικά... αγάπα με
Λες και θα γινόταν ν' αγαπήσει κανείς αλλιώς
Αγάπα με στα τυφλά, ριψοκίνδυνα
Με κάθε επίγνωση
Εξαντλητικά, χωρίς καν να χρειάζεται να μου δίνεις σημασία
Αγάπα με αδίστακτα, μέχρι θανάτου
Μοναδικά
Όπως κανείς ποτέ δεν αγαπήσε
Με δίχως οίκτο
Κάθε στιγμή αδιάκοπα, χωρίς τέλος, χωρίς ντροπή
Και πεινασμένα κι αλησμόνητα
Και με μια μικρή δόση λουκουμόσκονης
Και άφθονη κανέλλα
Για να 'ναι η αγάπη σου πικρή... μα και γλυκεία
Αγάπα με αφράτα, σα φρεσκοψημένο τσουρέκι
Και μοσχοβολιστά
Όπως μυρίζουνε τα χαμομήλια
Διακριτικά, ρομαντικά
Με κεριά αναμμένα κι όλα τα φώτα σβηστά
Και λέγε μου γλυκόλογα στα γαλλικά και στα εγγλέζικα και σουαχίλι και
σε μαύρη γλώσσα και μπροδμ μπροδμ
Με λίγα λόγια, αγάπα με, ξανά και ξανά
Ή απλώς και μοναχά
Αγάπα με... λίγο

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εντάξει.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι εντάξει;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τόσο θα σ' αγαπήσω. Αλλά ούτε σταγόνα περισσότερο.

ΕΚΕΙΝΗ

Τώρα!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και τώρα και σε μια ώρα και σε μια μέρα και για μια αιωνιότητα.

Πάυση.

ΕΚΕΙΝΗ

Τσιγγούνη!

Ο

Κι ύστερα εκείνος να τη βάζει να κάθεται στα πόδια του και να τη λατρεύει.

Η

Κι εκείνη να μη χορταίνει και να θέλει κι άλλο.

Ο

Και να ζουν μαζί.

Η

Και να τρώνε μαζί.

Ο

Και να βγαίνουν μαζί και να γελάνε μαζί και να βαριούνται μαζί.

Η

Και να κοιμούνται μαζί

Ο

σ' ένα κρεβάτι στενό και να μην τους νοιάζει.

Η

Εκείνη να του λέει με νάζι. «Αγάπα με λίγο!»

Ο

Κι εκείνος να της λέει τρελαμένος. «Πάμε να σε λατρέψω!»

Σκοτάδι.

iv. Σ' αγαπώ σ' αγαπώ – Πού με βάζεις;

Η

Ο χρόνος να κυλάει. Αντίστροφα.

Ο

Έχουν ανοίξει πια κι οι δυο τα χαρτιά τους.

Η

Εκείνος δεν είναι και τόσο βαρύς και λιγομίλητος από μυστήριο τάχα. Απλώς βαριέται καμιά φορά.

Ο

Εκείνη είναι ακόμα πληθωρική, αλλά όχι μόνο στα γέλια, στις ηδονές και στα ωραία. Είναι το ίδιο υπερβολική και στη γκρίνια και στην απογοήτευση.

Η

Είναι ξενέρωτος

Ο

Είναι κυκλοθυμική

Η

Λέει βλακείες

Ο

κάνει πολύ θόρυβο για το τίποτα

Η

είναι ανορθόγραφος, και σα να μην έφτανε που είναι ανορθόγραφος, είναι και επίμονος

Ο

είναι ψυχαναγκαστική, διορθώνει μέχρι και τον εαυτό της

Η

ανώριμος και αφηρημένος, στα φανάρια ξεχνιέται κι αφήνει το φρένο και πέφτει πάνω στους πεζούς

Ο

καπνίζει και βρίζει λες κι έχει βγει απ' την τρούμπα

Η
λέει ψέματα

Ο
τρώγεται συνέχεια για καυγά

Η
παίζει video games σα να μην υπάρχει αύριο

Ο
γίνεται κτητική

Η
γίνεται αδιάφορος

Ο
του σπάει τα νεύρα

Η
την παραμελεί.

Ο
τα παίρνει όλα πολύ στα σοβαρά.

Η
Κι ύστερα

Ο
να τσακώνονται, να τους ακούει όλη η γειτονιά.

Η
Κι ύστερα;

Ο
Σεξ συμφιλίωσης.

Η
Κι ύστερα (Παύση) πάλι...

Ο
Και πάλι απ' την αρχή. Γιατί δεν αντέχει στιγμή μακριά της.

Η

Και... να τη διαπερνάει ηλεκτρικό ρεύμα με κάθε του φιλί. Να γελάει με τις βλακείες του. Να τον κρατάει σφιχτά τις νύχτες. Να τον νανουρίζει στην αγκαλιά της. Να του μαθαίνει πώς να συνδυάζει τα ρούχα του. Να του μιλάει για όσα ονειρεύεται. Να τον γεμίζει χάρδια. Να του φτιάχνει λέξεις που μόνο εκείνος να καταλαβαίνει. Να του παίρνει καραμέλες, εκείνες που ξέρει ότι του αρέσουν γιατί κολλάνε στα δόντια. Να τον ακούει. Να είναι η καλύτερή του φίλη.

Ο

Κι ύστερα να γίνονται όλα όπως πρώτα.

Η

Ή σχεδόν όπως πρώτα.

Ο

Και να εφευρίσκουν καινούριο παιχνιδάκι.

Η

Μια λέξη ή κάποια φράση που κάποτε σήμαινε πολλά

Ο

τόρα να τη λεν' μηχανικά

Η

και να σημαίνει ανακωχή.

Ο

Κάτι σαν γιατροσόφι για να καλύψουν τις πληγές.

Η

Και ο καιρός να περνάει. Εκείνος κι εκείνη

Ο

ν' αράζουν στο μπαλκόνι και να κοιτάνε τους περαστικούς.

Η

Εκείνη να διαβάζει κάτι.

Ο

Εκείνος να χαζεύει προς το δρόμο.

ΕΚΕΙΝΗ

(Σιγομουρμουρίζει κάτι κι έπειτα του απευθύνεται) Μα πού τελειώνει η μοναξιά;

(Παύση) Μα πού τελειώνει η μοναξιά... Ωραίος στίχος ε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΗ

Μ' ακούς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Αφηρημένος) Μμμ; Κοίτα εκείνο τον πιτσιρικά. Της άρπαξε το βιβλίο μεσ' απ' τα χέρια και τώρα αυτή τον κυνηγάει να του το πάρει. Τον μπαγάσα. Καίγεται για τη μικρή και της κάνει τη ζωή δύσκολη για να τον προσέξει.

ΕΚΕΙΝΗ

(Σαν να μην άκουσε αυτά που της είπε) Για μένα ξέρω πού τελειώνει η μοναξιά. Εκεί που αρχίζει ο ζωτικός σου χώρος. (Παύση.) Μ' ακούς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Δεν έχει ακούσει αλλά γυρίζει ευχαριστημένος προς το μέρος της) Μμμμ; **Σ' αγαπώ!**

Φιλάκι; (Φιλιούνται στο στόμα πεταχτά σαν από συνήθεια.)

Παύση.

Η

Κι ύστερα πάλι απ' την αρχή. Κάθε μέρα που περνάει να ξυπνούν πιο πεινασμένοι και πιο αχόρταγοι και πιο... κουρασμένοι από ποτέ.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ήρθα να ξαπλώσω κοντά σου να πάρω τη ζεστούλα σου.

ΕΚΕΙΝΗ

Άσε με, νυστάζω...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έλα, δώσε μου λίγη σημασία.

ΕΚΕΙΝΗ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Μ' ακούς;

ΕΚΕΙΝΗ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Άκου με λίγο, συνέβη κάτι.

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι τώρα, κοιμάμαι...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ε, ξύπνα! Είναι σοβαρό.

ΕΚΕΙΝΗ

Τι μπορεί να 'ναι τόσο σοβαρό στις οκτώ το πρωί;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ξύπνα επιτέλους!

ΕΚΕΙΝΗ

Τι;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δώσ' μου μια αγκαλιά.

ΕΚΕΙΝΗ

Γι' αυτό με ξυπνάς πρωί πρωί... είσαι μπουρδα!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ε, άντε στο διάολο!

Έγινε κάτι σοβαρό σου λέω κι εσύ κοιμάσαι σα να μην υπάρχει αύριο.

Παλιοεγώιστρια!

Θέλω να μ' ακούσεις, σε χρειάζομαι!

Μια φορά έχω κι εγώ ανάγκη να μ' ακούσεις κι εσύ...

Πότε μ' άκουσες εμένανε; Πότε με είδες;

Αληθινά.

Πότε μ' ένιωσες; Να τρέμω στο πλάι σου.

Να με χαϊδέψεις για να κοιμηθώ κι εγώ

Χωρίς αγωνία

Χωρίς πόνο

Με τα μάτια μου κλειστά

Βαριά από τη σκέψη σου κι από την έννοια σου
Και μερικά φιλιιά που όπως λες εσένα σου περισσεύουνε.
Γιατί εσύ δεν τσιγγουνεύεσαι.
Τα δίνεις όλα απλόχερα, έτσι δε λες;
Πού 'ν' τα λοιπόν;
Πότε μου 'δωσες και μένα λίγη σημασία;
Έρχομαι μια φορά να σου... κι εσύ...
Μόνο να ζητάς ξέρεις! Τ' ακούς; Μόνο αυτό. Ζητάς ζητάς...
Μια μαύρη τρύπα είσαι που όλο καταπίνει
Ρουφάει την ύλη, το σύμπαν
Κι εμένα με κατάπιες ολόκληρο
Με ρούφηξες
Οδοστρωτήρας είσαι και μ' έλιωσες
Με ισοπέδωσες
Μια... υπέρβαρη μπουρμπουλήθρα είσαι
Αυτό είσαι!
Φτιάχνεις εικόνες, όνειρα
Αλλά τίποτα δεν είναι χειροπιαστό απ' όσα λες. Να κάνω έτσι και να το
πιάσω
Να το νιώσω στο πετσί μου
Λόγια και αγάπες και λουλούδια και μπαλόνια και σκατάκια
Και τ' αρχίδια μου
Και φωνές και κλάματα
Και άντε πάλι
Αγάπα με λίγο και κουραφέξαλα
Κι εσύ;
Αγαπάς καθόλου εσύ;
Τι σου ζήτησα;
Μια αγκαλιά θέλω μόνο
Μια αγκαλιά που να την εννοείς και να τη νιώθεις
Για να τη νιώσω κι εγώ γαμώ την πουτάνα μου
Μια αγκαλιά
Και ησυχία και τίποτ' άλλο
Τουμπεκί
Βούβα.

ΕΚΕΙΝΗ

Μπουρδίτσα μου εγώ...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Άντε στο διάολο!

Η

(Σιωπή)

Ο

Κι ύστερα εκείνος να ξυπνάει και να τη χαζεύει. Γιατί κοιμούνται μαζί αλλά ξυπνάνε χώρια. Εκείνος είναι πρωινός τύπος. Και να χαζεύει και τη φωτογραφία, εκείνη, από το ταξίδι στα Κύθηρα, και να αναρωτιέται. Πού πήγε το κορίτσι με το ψάθινο καπέλο που του 'στελνε φιλιά πασπαλισμένα λουκουμόσκονη και του 'λεγε όλο νάζι

Η

(Ψιθυριστά) «αγάπα με λίγο!»...

Ο

Κι ύστερα να ξαπλώνει πλάι της και να τη μυρίζει, να πλημμυρίζει με πόθο

Παύση

για κείνη

Παύση

που να του σκίζει τα σωθικά, να κλαίει, να τη δαγκώνει και να χώνεται ανάμεσα στα πόδια της ενώ κοιμάται

Παύση

Η

εκείνη.

Σκοτάδι.

v. Μπίλιες

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί το έκανες, μου λες;

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί το έκανες αυτό; Γιατί; Γιατί δε με ξύπνησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΗ

Σου μιλάω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Πας καλά;

ΕΚΕΙΝΗ

Μη με γράφεις όταν σου μιλάω. Με με με τρελαίνει όταν το κάνεις αυτό!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τα 'χεις παίξει τελείως;! Ουρλιάζεις και με τραβολογάς μες στον κόσμο;
Θέαμα έχουμε γίνει.

ΕΚΕΙΝΗ

Όταν γαμιόμασταν σαν τα κουνέλια στις παραλίες και στα μπαλκόνια δε
γινόμασταν θέαμα, τώρα σε πιάσανε οι ντροπές!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα το βουλώσεις καμιά φορά;

ΕΚΕΙΝΗ

Γιατί; Γιατί δε με ξύπνησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σου είπα γιατί. Είχες τρεις μέρες να κοιμηθείς με τις κωλοαϋπνίες σου
και έκρινα καλύτερο να μη σε ξυπνήσω. Να το διευθετήσω μόνος μου
το θέμα.

ΕΚΕΙΝΗ

Μόνος σου! Όλα μόνος σου τα κάνεις τώρα τελευταία. Γι' αυτό τα 'χεις κάνει όλα σκατά.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Όχι, θα περιμένω εσένα που κάνεις έναν αιώνα να πάρεις μια απλή απόφαση. Τι έχεις πάθει επιτέλους;! Εσύ δεν ήσουν τόσο... (Παύση)
Κάποτε...

ΕΚΕΙΝΗ

Κι εσύ κάποτε δεν ήσουν τόσο μαλάκας...

Ο

Και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Η

Τίποτα δεν έχει ακόμα κριθεί.

Ο

Έχουν απλώσει τις στρατιές τους και περιμένουν υπομονετικά

Η

μία λάθος κίνηση!

Ο

Εκείνος κι εκείνη να σκοτώνονται

Η

να γίνονται μπίλιες!

Ο

Να φωνάζουν, να βρίζονται, να γίνονται ξεφτίλα

Η

να τους ακούνε οι διπλανοί

Ο

και όλη η γειτονιά

Η

να τσακώνονται, ξανά και ξανά, γιατί εκείνος δεν εννοεί να καταλάβει

Ο

να σφάζονται σχεδόν κάθε μέρα, γιατί εκείνη δεν εννοεί να αφήσει να πέσει κάτω το παραμικρό

Η

και είναι αδιάφορος.

Ο

και είναι υστερική.

} (ταυτοχρόνως)

Η

Κι ύστερα μια μέρα

Ο

να ουρλιάζουν

Η

να σπάνε πράγματα

Ο

να ουρλιάζουν τόσο πολύ, που να 'ρχονται οι γείτονες και να τους χτυπούν την πόρτα γιατί νομίζουν πως σκοτώνονται

Η

κι απ' την ντροπή τους εκείνος κι εκείνη να μην τους ανοίγουν. Παρά να φωνάζουν από μέσα

Ο

«όλα καλά, δεν υπάρχει πρόβλημα»

Η

κι οι γείτονες να φεύγουν κι εκείνοι να συνεχίζουν να τσακώνονται

Ο

στα μουγκά.

Η

Κι ύστερα να φιλιώνουν πάλι.

Ο

Εκείνος να της ζητάει να τον συγχωρέσει

Η

κι εκείνη να βάζει να φτιάξει το αγαπημένο του φαγητό.

Ο

Κι ύστερα να παίρνει φωτιά ο φούρνος!

Η

Εκείνος να τρέχει να φέρει τον πυροσβεστήρα

Ο

κι εκείνη να τρέχει πανικόβλητη να φωνάξει τους διπλανούς για βοήθεια.

Η

Κι να 'ρχονται οι διπλανοί και να τους βρίσκουν αγκαλιασμένους να κοιτάνε το καμένο τους ταψί και να κρατιούνται από το χέρι, σαν τα παιδάκια που έκαναν σκανταλιά και τώρα θέλουν να το κρύψουν.

Ο

Κι ύστερα εκείνος να κάνει ένα βήμα πίσω. Να προσποιείται πως δε συνέβη τίποτα. Να την αγαπάει απ' την αρχή. Να θέλει ό,τι θέλει εκείνη κι όμως στο τέλος να περνάει πάντα το δικό του.

Η

Κι εκείνη να τον παίρνει απ' το χέρι, να τον κρατάει γερά. Μην τύχει και φοβηθεί και παρατήρει τα όπλα για να γυρίσει πίσω κλαίγοντας, όπως εκείνο το παιδί, που νιώθει αδικημένο όταν χάνει, κι ορκίζεται πως δε θα βγει ποτέ πια να παίξει... γιατί δεν έχει μάθει ακόμα... δεν ξέρει... ότι αυτή, δεν έχει τέλος η παρτίδα.

Ο

Κι ύστερα να βγαίνει με τις πυτζάμες τα μεσάνυχτα να πάει να της πάρει παγωτό.

Η

Να την αγνοεί.

Ο

Να τον πιέζει.

Η

Να της ζεσταίνει τη νύχτα τα πόδια.

Ο

Να τον καλοπιάνει. Να του παίρνει εκείνες τις καραμέλες που κολλάνε στα δόντια γιατί ξέρει πως του αρέσουν.

Η

Να της κρατάει το καλύτερο κομμάτι απ' το φαγητό.

Ο

Να του σπάει τα νεύρα.

Η

Να την πληγώνει.

Ο

Να την αγαπάει.

Η

Να τον αγαπάει.

(ταυτοχρόνως)

Ο

Να τον τρελαίνει.

Η

Να την υποτιμά.

Ο

Να τον βρίζει, να τον διώχνει απ' το κρεβάτι, απ' το σπίτι, απ' τη ζωή της.

Η

Κι ύστερα ανακωχή.

Ο

Εκείνη να ζητάει περισσότερα.

Η

Εκείνος να φεύγει στην πρώτη δυσκολία.

Ο

Εκείνη να του λέει

Η

«Μαζί... μαζί να προσπαθήσουμε».

Εκείνος να της λέει

Ο

«Προσπάθησα, δεν έχω άλλο».

Εκείνη

Η

«Δε με διεκδίκησες ποτέ».

Εκείνος

Ο

«Μη με διώχνεις, μια αγκαλιά θέλω μόνο».

Η

«Θα 'πρεπε να μ' αγαπήσεις περισσότερο».

Ο

«Δε γινόταν περισσότερο».

Η

«Τότε θα 'πρεπε να μ' αγαπήσεις καλύτερα».

Ο

(Σιωπή)

Η

Κι ύστερα πάλι απ' την αρχή.

Ο

Και να ζουν μαζί.

Η

Και να τρώνε μαζί.

Ο

Και να βγαίνουν μαζί. Και να γελάνε μαζί. Και να βαριούνται (Πάυση. Ο Ο περιμένει να πει η Η το «μαζί» όμως εκείνη γνέφει αρνητικά.)

Η

Και να ξαπλώνουν μαζί

Ο

σε ένα κρεβάτι στενό

Η

που πιο μαζί δε γίνεται, κι όμως (Παύση) να κοιμούνται χώρια.

Ο

Και να ονειρεύονται χώρια.

Η

Και να ξυπνάνε χώρια.

Ο-Η

(Κοιτάζονται) Και να αγαπάνε χώρια.

Η

Και να 'ρχεται μια στιγμή

Ο

αυτή, η λάθος κίνηση.

Η

Και τότε εκείνη να τραβάει μπροστά, να ορμάει με λύσσα, να σαρώνει τα πάντα στο πέρασμά της, να βάζει φωτιά, να καταργεί, να σβήνει, να γκρεμίζει

Ο

λόγια, φωτογραφίες, αγκαλιές, αναμνήσεις

Η

να βάζει φωτιά

Ο

σε κείνο το απόγευμα που σκαρφαλώνανε στα δέντρα να μαζέψουν σύκα στο νησί

Η

να κάνει κομμάτια

Ο

εκείνο το βράδυ που του 'ριχνε νερό στα μούτρα για να μην τον πάρει ο ύπνος στο τιμόνι

Η

να ξεσκίζει

Ο

όλες τις μέρες που κάνανε κοπάνα για να μείνουν σπίτι μαζί

Η

να διαγράφει

Ο

τα δευτερόλεπτα εκείνα που της κράτησε το χέρι στα κλεφτά κάτω
απ' το τραπέζι.

Η

Να τον ξεριζώνει (*Παύση. Κοιτάζονται.*) και να τον πετάει οριστικά έξω
απ' τη ζωή της.

Σκοτάδι.

vi. Αγαλματάκια ακούνητα, μέρα ή νύχτα;

Η

Εκείνος να φεύγει, δίχως τον παραμικρό δισταγμό.

Ο

Εκείνη να τον βλέπει να φεύγει χωρίς την παραμικρή αμφιβολία για την απόφασή της. Και να λένε αντίο με το χειρότερο τρόπο.

Η

Και να παίρνουν δρόμους χωριστούς κι ούτε που να γυρίζει να κοιτάξει πίσω του εκείνος

Ο

... αλλά ούτε κι εκείνη.

Ο

Και να περνούν οι μέρες, οι βδομάδες, οι μήνες

Η

και να μη συναντιούνται ξανά ποτέ.

Ο

Κι ούτε να μιλάνε ποτέ.

Η

Κι ούτε να ρωτάνε ποτέ, τους κοινούς τους φίλους

Ο

«τι κάνει; Την είδες καθόλου; Σου 'πε τίποτα για μένα;»

Η

Όχι. Ποτέ.

Ο

Εκείνος να δουλεύει νύχτα μέρα

Η

να μην τη σκέφτεται

Ο

να μην προλαβαίνει να τη σκέφτεται, να μη θέλει...

Η

Εκείνη να καταρρέει, να εκρήγνυται, να λιώνει, να φωνάζει, να τα βάζει με τον εαυτό της, με τους φίλους της, με το σκύλο του γείτονα, να της φταίνε όλοι, να σπαράζει.

Ο

Και να μη θέλει

Η

τίποτα. Να μην τρώει

Ο

να 'χει αϋπνίες

Η

να μην κοιμάται

Ο

να μη θυμάται... τίποτα καλό

Η

παρά μόνο τα άσχημα

Ο

και να θυμώνει.

Η

Να εξοργίζεται!

Ο

Να εξοργίζεται.

Η

Να μετανιώνει την ώρα και τη στιγμή που τον γνώρισε.

Ο

Το βράδυ εκείνο. Στο μπαράκι.

Η

Να εύχεται να μην είχε πάει ποτέ

Ο

στο πάρτυ του... του

Η
αυτού! Να καταριέται το σκηνοθέτη που γύρισε εκείνη την αναθεματισμένη
ταινία

Ο
με το λαμπραντόρ

Η
το πίμπουλ!

Ο
Έστω!

Η
Να ορκίζεται σε θεούς και δαίμονες πως δε θα ξαναπατήσει ποτέ το πόδι
της...

Ο
... στα Κύθηρα;!

Η
Να κλαίει...

Ο
(Σιωπή)

Η
σαν παιδάκι να κλαίει. Που έχασε το παιχνίδι του. Και τώρα νιώθει...
μοναξιά.

Ο
Να θυμάται εκείνο το πρώτο, το πεταχτό φιλί που του 'δωσε πλάι στα χείλη

Η
στα κρυφά.

Ο
Και τα μακαρόνια που έκαψαν γιατί την κυνηγούσε να τη γαργαλήσει.

Η
Και να θυμάται ακόμα, μια φωτογραφία που έβγαλαν σε αυτόματο
μηχάνημα με τα τελευταία τους λεφτά σε κάποιο ταξίδι που είχαν πάει κι
έμειναν ως την άλλη μέρα νηστικοί κι έπαιζαν όλο το βράδυ το «σ' αγαπώ

σ' αγαπώ - πού με βάζεις» για να ξεχάσουνε την πείνα τους. Κι όλα τ' άλλα τα παιχνίδια τους να θυμάται. Και να κλαίει.

Ο

Κι εκείνος (να κλαίει). Να βλέπει την αγαπημένη της ταινία. Στα κρυφά. Και να θυμάται δυο πιτσιρίκια ερωτευμένα που κυνηγιούνταν ένα απόγευμα και τα χαζεύανε οι δυο τους από το μπαλκόνι. Κι ακόμα, να θυμάται πως κάποτε ένα ολόκληρο βράδυ δεν είχανε να φάνε και του 'μαθε ένα παλιό παιχνίδι που ήξερε από τη γιαγιά της για να περάσει η ώρα.

Η

Και να κλαίει;

Ο

(Γνέφει καταφατικά) Μα πιο πολύ, να κλαίει για κείνες τις καταραμένες τις καραμέλες που κολλάνε στα δόντια και να ορκίζεται να μην τις βάλει ποτέ ξανά στο στόμα του.

Η

Και να περνούν οι μέρες, οι βδομάδες, οι μήνες

Ο

εκείνος... (βγάζει απ' την τσέπη του ένα χαρτάκι) να μη βρίσκει πια στις τσέπες του μηνυματάκια

Η

Εκείνη, να μην ψάχνει πια τη μυρωδιά του στα σεντόνια της.

Ο

Και να φοράει τα ρούχα του, όπως του 'ρθει, και να μην τον νοιάζει!

Η

Και να ξυπνάει αργά και να το φχαριστιέται!

Ο

Και να οδηγεί αφηρημένος χωρίς να νιώθει τύψεις!

Η

Και να κάνει ό,τι της κατέβει στο κεφάλι, να μιλάει δυνατά και να γελάει δυνατά και να μη νιώθει πια... ότι της λείπει!

Ο

Αντιθέτως! Νιώθει ανακούφιση!

Παύση.

Η

Επιτέλους τελείωσε! (Παύση) Ισοπαλία; (Τείνει το χέρι της)

Ο

(Γνέφει αρνητικά)

Η

Κι ύστερα ο χρόνος ν' αρχίζει και πάλι να κυλάει.

Ο

Εκείνος να ξαναβρίσκει τους ρυθμούς του.

Η

Εκείνη να νιώθει ξανά ελεύθερη.

Ο

Εκείνος

Η

Εκείνη

(ταυτοχρόνως)

Ο-Η

κοιτάζει μόνο μπροστά.

Η

Κι ύστερα

Ο

κάποιος άλλος

Η

κάποια άλλη

Ο

έρχεται να αναπληρώσει το κενό.

Η

Κι αυτός, ο κάποιος... να μην είναι ανώριμος

Ο

κι ούτε να λέει βλακείες

Η
να μην είναι ανορθόγραφος κι επίμονος

Ο
ούτε να λέει ψέματα

Η
να μην είναι αφηρημένος

Ο
ούτε να τον παίρνει ο ύπνος στο τιμόνι, ε;

Η
Ναι! (Παύση) Αλλά να μην ξέρει ποιο περίπτερο είναι ανοιχτό τα μεσάνυχτα για να της πάρει παγωτό

Ο
ούτε να την παραμελεί

Η
να μην την κάνει να γελάει

Ο
ούτε να τη βάζει να κάθεται στα πόδια του

Η
να μην καταλαβαίνει λέξεις αυτοσχέδιες, ασυναρτησίες που είχαν νόημα μόνο

Ο
για κείνον.

Η
Κι αυτή, η κάποια;

Ο

Να μην του γίνεται φορτική

Η

ούτε να κάνει πολύ θόρυβο για το τίποτα.

Ο

Ακριβώς! Να μην είναι κτητική, να μη βρίζει λες κι έχει βγει απ' την τρούμπα, να μη φωνάζει μες στη μέση του δρόμου

Η

να μην του σπάει τα νεύρα

Ο

να μην είναι ψυχαναγκαστική, ούτε αναποφάσιστη, ούτε να μιλάει όλη την ώρα, ούτε... να του μιλάει για όσα ονειρεύεται, ούτε να τον κρατάει σφιχτά τις νύχτες, ούτε να είναι η καλύτερή του φίλη.

Η

Κι ύστερα

Ο

εκείνος να παρακολουθεί την αλληλογραφία της

Η

εκείνη να του γράφει γράμματα, οργισμένα

Ο

και να ξέρει ότι κάποιος άλλος έχει πάρει τη θέση του

Η

και να τον βρίζει γιατί θέλει να τον κάνει κουρέλι

Ο

γιατί εκείνος δεν ήταν ποτέ αρκετός

Η

και να μην του τα στέλνει ποτέ αυτά τα γράμματα, γιατί το μόνο που θέλει πραγματικά να του πει, να του θυμίσει, είναι εκείνο το μέρος που θα τον περιμένει

Ο

και να σκέφτεται πως κάποιος άλλος βρίσκεται

Ο-Η
εκεί.

Κοιτάζονται. Παύση.

Η
Εκεί που τελειώνει η μοναξιά.

Ο
Κι ύστερα

Η
εκείνος κι εκείνη

Ο
αγαλματάκια ακούνητα

Η
να περιμένουν.

Ο
Ποιος θα κάνει την επόμενη κίνηση.

Η
Ποιος θα υποχωρήσει.

Ο
Κι ύστερα

Η
να χτυπάει το τηλέφωνο.

Παύση. Μιλούν χωρίς να κρατάνε τηλέφωνα. Κοιτάζονται.

ΕΚΕΙΝΟΣ - ΕΚΕΙΝΗ
Εγώ είμαι. Το ξέρω.

ΕΚΕΙΝΟΣ
Εγώ δ...

ΕΚΕΙΝΗ
Ούτε εγώ...

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ήθελα να σου πω...

ΕΚΕΙΝΗ

Κι εγώ!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Για κείνη τη φορά... Που είπα... Δεν εννοούσα... Απλώς... Απλώς δεν καταλάβαινα πια και...

ΕΚΕΙΝΗ

Ν' αντέξεις ήταν το ζητούμενο. Όχι να καταλάβεις.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Εσύ όμως είπες

ΕΚΕΙΝΗ

αφού εσύ πρώτα είχες...

Ο

Φτάνει! Φτάνει, ως εδώ! Τέρμα τα παιχνίδια!

Η

Έχεις δίκιο! Παραδίνομαι δεν πάει άλλο! (Παύση) Κέρδισες.

Ο

Τότε (Παύση) γιατί νιώθω χαμένος;

Σκοτάδι.

vii. Παντομίμα

ΕΚΕΙΝΗ

Τι παράξενο! Ύστερα απ' όλα αυτά, να 'μαστε πάλι εδώ. Μαζί. Και να 'μαστε δύο ξένοι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Δεν ειν' αλήθεια.

ΕΚΕΙΝΗ

Να 'μαστε πάλι εδώ, μαζί, και να μ' αμφισβητείς.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Οι παλιές συνήθειες...

ΕΚΕΙΝΗ

Παλιές κακές συν...

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Τη διακόπτει) Κι αν είν' έτσι; Ξένοι λες. Καλύτερα! Θα το πιάσουμε πάλι απ' την αρχή.

ΕΚΕΙΝΗ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ναι! Πες πως ξεκινάμε καινούρια παρτίδα. Λοιπόν... στάσου να δεις... εσύ μπήκες στο μπαράκι κι εγώ... εγώ έπαθα πλάκα. Η είσοδος από πίσω μου, κι όμως, γύρισα να δω σαν κάτι να... (Παύση. Προσπαθεί να θυμηθεί.) Και φορούσες εκείνο το φόρεμα.

ΕΚΕΙΝΗ

Καφτάνι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το καφτάνι! Και περπατούσες σε slow motion κι έσβησαν τα φώτα κι έμεινε μόνο ένας προβολέας, που σ' ακολουθούσε όπου πήγαινες, και μένα μου 'πεσε η μπύρα απ' τα χέρια κι ήρθες κοντά, και φωτίστηκε το σύμπαν και σ' έπιασα απ' τη μέση και χορέψαμε blues και τανγκό (Εκείνη ετοιμάζεται να διορθώσει) – σόρρυ σόρρυ τάνγκο – και τσάμικο και μακαρένα κι αφού εκτέλεσα άψογα μόνος μου όλους τους ρόλους από τη Λίμνη των Κύκνων (Παύση) με πλησίασες και μου είπες (Παύση) «αγάπα με λίγο» κι εγώ... εγώ σου είπα

EΚΕΙΝΗ

«πάμε να σε λατρέψω».

EΚΕΙΝΟΣ

(Τη φιλάει)

EΚΕΙΝΗ

Κι από κείνη την ώρα άλλαξε χτύπο η καρδιά μου κι έλεγε μόνο τ' όνομά σου - αλλά μια φορά μπερδεύτηκε λίγο και σε είπε μ...

EΚΕΙΝΟΣ

Μην το πεις

EΚΕΙΝΗ

Μμπούρδα μου (Εκείνος γελάει) και κοτσάνα μου και μπούμπη μου και μυρωδιά μου και παιχνίδι μου - κι έτσι σε είχα όλη την ώρα εδώ (δείχνει την καρδιά της) μαζί μου, μέσα μου - όμως και πάλι μου 'λειπες, και μια μέρα που μ' έβαζες στο τραίνο να φύγω μακριά σου, εκεί όπως φιλιόμασταν κρεμασμένοι απ' το βαγόνι είδαμε έναν κύριο, θυμάσαι

EΚΕΙΝΟΣ

(Γνέφει καταφατικά) με την τραγιάσκα

EΚΕΙΝΗ

να μας τραβάει φωτογραφίες, ενώ φιλιόμασταν. Εκεί, στην αποβάθρα. Κι εσύ γέλασες και είπες «πού να βρεθεί τώρα αυτό το φιλμ» και το τραίνο έφυγε με μένα μέσα και με πήγε στην άλλη άκρη του κόσμου, και έψαξα, και γύρισα παντού, μέχρι που τις βρήκα τις φωτογραφίες, και αφού σ' έκοψα, σ' έβαλα στην τσέπη μου κι έτσι, σε είχα μαζί μου, και μέσα μου και πάνω μου. Κι όμως και πάλι μου 'λειπες, ζήλευα ως και τον ύπνο σου που σ' έπαιρνε μακριά μου, κι άρχισα να σου φτιάχνω ιστορίες και να στις ψιθυρίζω στ' αντίοταν κοιμόσουν και να σου φτιάχνω όνειρα, που να 'μαστε κι εκεί μαζί, για να σου λέω

EΚΕΙΝΟΣ

«αγάπα με λίγο»

EΚΕΙΝΗ

κι εσύ...

EΚΕΙΝΟΣ

κι εγώ να σε ποθώ τόσο πολύ, που να θέλω να σε σφίξω, να σε σπάσω, να σε κάνω χίλια κομμάτια και... και να τα καταπιώ, μήπως έτσι σε χορτάσω κι επιτέλους σε βαρεθώ, και μπορέσω να ησυχάσω... να κοιμηθώ.

Παύση

EΚΕΙΝΗ

Κι ύστερα;

EΚΕΙΝΟΣ

Κι ύστερα τι; Ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

EΚΕΙΝΗ

Έτσι λες;

EΚΕΙΝΟΣ

Αν εξαιρέσεις μερικές, ελάχιστες, μαύρες σελίδες στην ιστορία μας... ε... δεν περάσαμε κι άσχημα. Θα ήταν ψέμα να πεις το αντίθετο.

EΚΕΙΝΗ

Ελάχιστες;!

EΚΕΙΝΟΣ

Στην ποσότητα πάντα διαφωνούσαμε είν' η αλήθεια.

EΚΕΙΝΗ

Ενώ στην ποιότητα...; Στην ουσία δεν ταιριάζαμε ποτέ σε τίποτα. Μπορεί ν' ακούγεται πικρό, αλλά είναι πέρα για πέρα αληθινό. Πόσες φορές λέγαμε μια ιστορία, από κάποιο ταξίδι μας ας πούμε, ή διηγούμασταν κάποιο περιστατικό σε φίλους μας και περιγράφαμε δυο εντελώς άσχετες εκδοχές;! Το αστείο της παρέας είχαμε γίνει.

EΚΕΙΝΟΣ

Και τι θέλεις να πεις τώρα μ' αυτό; Λογικό είναι κάθε άνθρωπος να συγκρατεί άλλες λεπτομέρειες σε μια κοινή ανάμνηση. Τι σημαίνει δηλαδή; Ότι δεν ταιριάζαμε ή δεν περνούσαμε καλά επειδή δίναμε σημασία σε άλλα πράγματα;

EΚΕΙΝΗ

Η ουσία είναι ότι στο μόνο πράγμα που συμφωνούμε εμείς οι δυο είναι ότι διαφωνούμε. (Παύση) Διαφωνείς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Και να 'θελα μάλλον δε με παίρνει...

ΕΚΕΙΝΗ

Μην αστειεύεσαι. Μ' εκνευρίζεις!

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιατί; (Παύση) Γιατί;

ΕΚΕΙΝΗ

Έλα ντε! Γιατί; Φτάσαμε στο σημείο να μην μπορώ ν' ανεχτώ ούτε τ' αστεία σου. (Παύση) Και να σκεφτεί κανείς ότι κάποτε γι' αυτό σ' ερωτεύτηκα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Ειρωνικά) «Πικρό, μα πέρα για πέρα αληθινό»...

ΕΚΕΙΝΗ

Και, φυσικά, ούτε συ μπορούσες πια να μ' ανεχτείς. Και για τα πιο απλά πράγματα, θα βρίσκαμε αφορμή να σκοτωθούμε. Εσύ, ακόμα και τις αργίες ήθελες να ξυπνάμε απ' τις οκτώ. Κι εγώ σου φώναζα να μην πατάς με τα παπούτσια το χαλάκι του μπάνιου. Άσε πια για τις δουλειές του σπιτιού. Κάθε μέρα μου ανέβαινε το αίμα στο κεφάλι. Ένα πιάτο έπλενες, δύο έσπαγες. Οπότε το κόψαμε και τα 'πλενα όλα εγώ. Για να μην πω για τα πλυντήρια, που 'χαν καταντήσει όλα μας τα ρούχα βαφτιστικά. Και τα σκουπίδια; Όχι, πες μου πότε πέταξες εσύ σκουπίδια. Που μια φορά τα πήρες να τα πετάξεις και τα ξέχασες στο πορτ μπαγκάζ και μπήκα την άλλη μέρα στ' αμάξι και μου' ρθε...

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Γελάει)

ΕΚΕΙΝΗ

Γελάς;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Ωραία, είμαι αφηρημένος. Το ξέρεις και το ξέρω. Και λοιπόν; Αυτό ήταν το θέμα θες να μου πεις;

Παύση

ΕΚΕΙΝΗ

Όχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έρχεσαι, λοιπόν, στα λόγια μου. Όλ' αυτά είναι λεπτομέρειες, αλλού είναι η ουσία.

ΕΚΕΙΝΗ

Η ουσία είναι ότι βλέπουμε αλλιώς τα πράγματα. (Παύση) Τη ζωή. Έχουμε διαφορετική οπτική.

ΕΚΕΙΝΟΣ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΗ

Ωρες ώρες σκέφτομαι, πώς γνωριστήκαμε, εκείνα τα πρώτα – τα κλεμμένα – φιλιά, που κρυβόμασταν μην μας πάρει χαμπάρι η παρέα κι αρχίσουνε το δούλεμα... Τα Κύθηρα, τους έρωτες, τις τρέλες, τους τσακωμούς, τα λαμπόγυαλα... Κι αναρωτιέμαι, αν τα φαντάστηκα όλ' αυτά. Και να, που και πάλι στα ίδια καταλήγουμε.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τότε να τα σβήσουμε όλα, να τα ξεχάσουμε. Τίποτα απ' αυτά. Σκέψου λίγο. Τώρα πια ξέρουμε. Θα το παίξουμε καλύτερα.

ΕΚΕΙΝΗ

Σαν παιχνίδι το βλέπεις;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Αλλά, τι είναι; Εναλλαγή στρατηγικής κι απόλαυσης.

ΕΚΕΙΝΗ

Ξεχνάς, όμως, ότι στον έρωτα, ή κερδίζουν ή χάνουν και οι δυο. Κι ας παίζουν σε αντίπαλα στρατόπεδα.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Έλα τώρα, μην τα μεγαλοποιείς όλα. Μην πω μια κουβέντα, αμέσως, αντίπαλα στρατόπεδα και...

ΕΚΕΙΝΗ

Εσύ μίλησες για στρατηγική.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να! Αυτό να μην είχες... αυτόν τον αρνητισμό. Που τα παίρνεις όλα τους μετρητοίς. Ωραία, ας πούμε ότι το είπα.

ΕΚΕΙΝΗ

Ας πούμε;

ΕΚΕΙΝΟΣ

Το είπα. Αλλά... εννοούσα... δηλαδή, δεν εννοούσα αυτό που κατάλαβες... ήθελα να πω... τέλος πάντων δεν ξέρω τι ακριβώς ήθελα να πω, πάντως σε καμία περίπτωση δεν...

ΕΚΕΙΝΗ

Καταλαβαίνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Βλέπεις; (Παύση) Με ξέρεις τόσο καλά που με καταλαβαίνεις ακόμα κι όταν εγώ δεν έχω ιδέα τι σκατά έχω στο κεφάλι μου. Γί' αυτό σου λέω. Αυτή τη φορά τίποτα δεν μπορεί να πάει λάθος. Γιατί ξέρουμε. Ναι. Εγώ ξέρω ότι τα παίρνεις όλα πολύ στα σοβαρά. Και δε θα με νοιάζει. Εσύ ξέρεις ότι άλλο θέλω να πω κι άλλο λέω και θα συνεννοούμαστε. Εγώ πάλι ξέρω ότι είσαι ξεροκέφαλη. Κι εσύ για μένα ότι είμαι στον κόσμο μου. Και ότι το βράδυ θέλεις να σου ζεσταίνω τα πόδια κι εγώ θέλω το φωτάκι του μπάνιου αναμμένο. Βλέπεις; Θα ξέρω τι θέλεις πριν καν το θελήσεις. Αυτή τη φορά αποκλείεται να χάσουμε. Κι όταν εγώ θα γίνομαι σαχλός κι εσύ πολύ αυστηρή, δε θα πειράζει, μ' ακούς; Κι όταν θα νυστάζω στο τιμόνι θα το παίρνεις εσύ. Και τα σκουπίδια, εγώ, από δω και πέρα. Ναι και τα σκουπίδια! Μόνο για παγωτό να μη με στέλνεις τα μεσάνυχτα κι εγώ σου υπόσχομαι να σ' αφήνω να κοιμάσαι ως το μεσημέρι. (Εκείνη χαμογελάει) Ναι, στο υπόσχομαι. Μόνο θα κερδίζουμε από δω και πέρα. Γί' αυτό σου λέω...

ΕΚΕΙΝΗ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Θα γνωριστούμε ξανά. Να, εσύ θα μου πεις χαριτωμένα «και... πού σπουδάζεις είπαμε εσύ;» Κι εγώ θα σου πω «πάντως, όχι σε σχολή χορού». Κι εσύ θα γελάσεις. Καλή ατάκα! Το κατάλαβα με το που την είπα ότι ήταν καλή. Φωτίστηκε το πρόσωπό σου θυμάμαι.

ΕΚΕΙΝΗ

(Γνέφει αρνητικά)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τι; Δε σου άρεσε θες να μου πεις;

ΕΚΕΙΝΗ

Δεν ειν' αυτό.

ΕΚΕΙΝΟΣ

Τότε τι;

ΕΚΕΙΝΗ

(Σιωπή)

ΕΚΕΙΝΟΣ

Να το πάρουμε αλλιώς; Ωραία, λοιπόν! Θα βρω άλλη. (Της τείνει το χέρι)
Θα σου συστηθώ από την αρχή.

ΕΚΕΙΝΗ

(Τον διακόπτει) Και ποιος σου είπε ότι θέλω να σε ξαναγνωρίσω;

Παύση

ΕΚΕΙΝΟΣ

Γιατί;

Παύση

Δε μ'...

ΕΚΕΙΝΗ

Σ' αγαπάω.

Πολύ.

Σε λατρεύω

Παύση

Απλώς, δε σε συμπαθώ πια.

Σκοτάδι.

viii. Έλα να παίξουμε

Η

Κι ύστερα

Ο

ο χρόνος

Η

να κυλάει. Αργά και βασανιστικά.

Ο

Αμείλικτα.

Η

Εκείνος κι εκείνη

Ο

μόνοι.

Η

Ήσυχoi πια.

Ο

Να μην της λείπει.

Η

Να μην την ποθεί.

Ο

Να κοιτάζουν μπροστά.

Η

Να μη θυμούνται

Ο

να μη θέλουν να θυμούνται.

Η

Αλλά να ξέρουν κι οι δυο

Ο

πως μια παρτίδα έχει μείνει μισοτελειωμένη.

Η

Ή μήπως έληξε; Ισοπαλία;

Ο

(Γνέφει αρνητικά)

Και μια στιγμή να σταματάει ο χρόνος.

Η

Εκείνη να βλέπει παντού μια φράση να εμφανίζεται

Ο

στο κινητό της, στην οθόνη του μετρό, στα χαρτάκια από τις τσίχλες, στα τσιγάρα αντί για 'κηδεύχαστο', στα μηνύματα που γράφει στην παλάμη της για να μην τα ξεχάσει, στις κάρτες γενεθλίων που αγοράζει για τους φίλους της, στις συνταγές που διαβάζει στο ίντερνετ, στη λίστα του σούπερ μάρκετ.

Κι εκείνος. Να διαβάζει ξανά και ξανά, αυτή την ίδια φράση

Η

στους λογαριασμούς της ΔΕΗ, στην πρωινή εφημερίδα, στις ετικέτες των τροφίμων με τα συντηρητικά, στο παρμπρίζ πάνω απ' τα χιλιόμετρα, σε τοίχους με συνθήματα κάτω απ' τα αμέτρητα «βασανίζομαι» και πάνω όλα τα «λάθως» της πόλης, στο teletext της τηλεόρασης, στον ατμισμένο καθρέφτη μετά το μπάνιο, ακόμα και στην οθόνη του υπολογιστή όταν μπαίνει σε sleep mode *(Παύση)* να βγαίνουν μπουρμπουλήθρες και να γράφουν

Ο-Η

«έλα να παίξουμε, εκεί, σε περιμένω».

Ο

(Της δείχνει το κέντρο της σκακιέρας) Εκεί;

Η

(Γνέφει καταφατικά και πλησιάζουν κι οι δυο. Κοιτάζονται. Παύση. Αγκαλιάζονται. Παύση. Κοιτάζονται ξανά.) Αναρωτιόμουν

Ο

κι εγώ!

Ήθελα να σου πω... Θέλω να ξέρεις... πως... εμείς οι δυο... Δεν... δεν ξέρω τι να... Το 'χω παίξει στο κεφάλι μου ένα εκατομμύριο φορές και τώρα δε βρίσκω τα λόγια..!

Η

Δε χρειάζεται. Δεν υπάρχουν λόγια πια για μας.

Ο

Σωστά. Τα είπαμ' όλα.

Φιλιούνται. Παύση.

Η

Αγάπα με λίγο.

Ο

(Την πιάνει απ' το χέρι)

Πάμε να σε λατρέψω.

Η

Εκείνος

Ο

εκείνη

Η

μαζί

Παύση.

Στρέφονται κι οι δυο προς το κοινό ενώ κρατιούνται ακόμη απ' το χέρι.

Παύση.

Ο-Η

ΠΟΤΕ.

Αφήνουν τα χέρια τους.

Σιωπή.

Σκοτάδι.